

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

6 oktober 2016

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**over het betaalbaarder en toegankelijker
maken van brillen en lenzen**

(ingediend door mevrouw Catherine Fonck)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

6 octobre 2016

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

**visant à diminuer le coût des lunettes et
lentilles et à améliorer leur accessibilité**

(déposée par Mme Catherine Fonck)

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GOI	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000: Parlementair document van de 54e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
 QRVA: Schriftelijke Vragen en Antwoorden
 CRIV: Voorlopige versie van het Integraal Verslag
 CRABV: Beknopt Verslag
 CRIV: Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)

PLEN: Plenum
 COM: Commissievergadering
 MOT: Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000: Document parlementaire de la 54e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
 QRVA: Questions et Réponses écrites
 CRIV: Version Provisoire du Compte Rendu intégral
 CRABV: Compte Rendu Analytique
 CRIV: Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)

PLEN: Séance plénière
 COM: Réunion de commission
 MOT: Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
 Natieplein 2
 1008 Brussel
 Tel.: 02/ 549 81 60
 Fax: 02/549 82 74
 www.dekamer.be
 e-mail: publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
 Place de la Nation 2
 1008 Bruxelles
 Tél.: 02/ 549 81 60
 Fax: 02/549 82 74
 www.lachambre.be
 courriel: publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Hoewel verminderde gezichtsscherpte geen ernstige ziekte is, kan zulks in het dagelijks leven een echte belemmering vormen. Zonder aangepaste bril of lenzen verloopt alles veel moeizamer. Kinderen die op school moeite hebben om te lezen wat op het bord geschreven staat of om te noteren, halen vaak slechte resultaten, met een moeilijker schoolparcours tot gevolg. Een late of onaangepaste correctie van de gezichtsscherpte van kinderen kan dus zeer ernstige gevolgen hebben voor hun ontwikkeling, onder meer wat het schoollopen betreft. Vroegtijdige opsporing – onder meer via Kind en Gezin, het ONE en de medische opvolging op school – is dus van wezenlijk belang om dergelijke toestanden te voorkomen. Volwassenen met verminderde gezichtsscherpte kunnen op diverse vlakken worden geconfronteerd met de nadelige gevolgen ervan (in hun beroepsleven, bij het besturen van een voertuig enzovoort).

Het dragen van een bril of lenzen is dus geen vrije keuze, maar onvermijdelijk voor mensen met een visuele beperking.

In een in 2013 gepubliceerd onderzoek¹ heeft het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (KCE) aangegeven dat gezichtsstoornissen zeer vaak voorkomen, want minstens zeven op tien Belgen hebben een afwijking van de gezichtsscherpte. Myopie (bijziendheid) komt het vaakst voor (38,4 %); daarnaast zijn er de afwijkingen presbyopie (ouderdomsverziendheid) (35,7 %), astigmatisme (10,8 %) en hypermetropie (verziendheid) (8,9 %). Het Kenniscentrum heeft een telefonische enquête gedaan bij 4 234 volwassenen en een kwaliteitsonderzoek verricht bij 36 personen; het KCE komt op grond van beide enquêtes tot de volgende vaststelling: “De deelnemers aan de persoonlijke interviews beschouwden de impact van een refractiefout op het dagelijks leven als substantieel, en dit was vooral zo bij respondenten met myopie. Zo meldde men dat een refractiefout een invloed heeft op de eigenwaarde (d.w.z. men voelt zich onbekwaam en gehandicapt) en leidt tot gêne (het niet kunnen herkennen van mensen, gevaar). Deze gevoelens hangen af van de ernst van de refractiefout. Daarnaast kunnen een bril of contactlenzen om de refractiefout(en) te corrigeren de vrijheid beperken en een invloed hebben op het dagelijks leven (...).”

In de huidige stand van zaken draagt de ziekte- en invaliditeitsverzekering beperkt bij in de kostprijs van

¹ https://kce.fgov.be/sites/default/files/page_documents/KCE_202As_refractieve_oogchirurgie.pdf.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les problèmes de vue ne sont pas une maladie grave mais peuvent constituer un vrai handicap pour la vie de tous les jours. Sans lunettes ou lentilles adaptées à la vue, la vie est fortement compliquée. Enfant, les difficultés à lire au tableau ou à prendre note conduisent souvent à de mauvais résultats et à un parcours scolaire plus difficile. Les conséquences d'une correction tardive ou inadaptée de l'acuité visuelle chez l'enfant peuvent donc être très lourdes sur le développement de celui-ci, notamment en ce qui concerne la scolarité. Le dépistage précoce – via l'ONE et le suivi médical scolaire notamment – est donc essentiel afin d'éviter de telles situations. Adulte, les problèmes de vue peuvent entraîner des conséquences dommageables dans différents domaines (sphère professionnelle, conduite...).

Porter des lunettes ou des lentilles n'est donc pas une option, c'est incontournable pour tous ceux qui ont un déficit visuel.

Dans une étude publiée en 2013, le Centre Fédéral d'Expertise (KCE)¹ a mis en évidence la grande fréquence des troubles visuels: au moins 7 Belges sur 10 sont concernés. La myopie est le plus fréquemment cité (38,4 %), suivi de près par la presbytie (35,7 %), l'astigmatisme (10,8 %) et enfin l'hypermétropie (8,9 %). Sur la base d'une enquête téléphonique auprès de 4 234 adultes et d'une étude qualitative qui visait 36 personnes, le KCE constate que “les personnes interrogées en face à face estiment que les conséquences sur leur vie quotidienne sont importantes, surtout pour les myopes. Leur problème de vue influence négativement leur confiance en eux (sentiment d'être handicapé ou incompetent) et peut être source de gêne (incapacité à reconnaître d'autres personnes ou un danger). Cette perception dépend de la gravité de l'affection. Par ailleurs, les lunettes ou lentilles de contact limitent la liberté de mouvement et peuvent affecter la vie quotidienne”.

À l'heure actuelle, les verres et montures de lunettes, ainsi que les lentilles, font l'objet d'une intervention de

¹ https://kce.fgov.be/sites/default/files/page_documents/KCE_202Bs_refraction_oculaire.pdf.

brillenglazen, brilmonturen en ooglenzen, op voorwaarde dat is voldaan aan de leeftijdsgebonden voorwaarden die zijn bepaald bij artikel 30 van de “nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen”.

Dat artikel 30 van de nomenclatuur legt momenteel een aantal regels op.

— Brillenglazen

- Rechthebbenden tot de 18de verjaardag: tegemoetkoming voor de eerste brillenglazen, ongeacht de dioptrie.

- Rechthebbenden vanaf 18 jaar: tegemoetkoming voor de eerste brillenglazen met een dioptrie van meer dan – 8,25 of + 8,25.

- Rechthebbenden van 65 jaar en ouder: er is al een tegemoetkoming voor bifocale of multifocale brillenglazen met een dioptrie van minstens – 4,25 of + 4,25.

— Bij hernieuwing van de glazen

- Rechthebbenden jonger dan 18 jaar: er wordt een tegemoetkoming verleend als het dioptrieverschil minstens 0,5 bedraagt ten opzichte van de vorige brillenglazen.

- Rechthebbenden jonger dan 18 jaar met (pseudo) afakie: tegemoetkoming om de twee jaar voor bi- of multifocale brillenglazen bij ongewijzigde dioptrie (tegemoetkoming zonder termijnvoorwaarde bij een dioptrieverschil van minstens 0,5).

- Rechthebbenden van 18 jaar en ouder: tegemoetkoming om de vijf jaar bij ongewijzigde dioptrie (tegemoetkoming zonder termijnvoorwaarde bij een dioptrieverschil van minstens 0,5). Als voorwaarde geldt steeds dat de dioptrie hoger moet zijn dan – 8,25 of + 8,25.

— Brilmonturen

- Rechthebbenden jonger dan 18 jaar: forfaitaire tegemoetkoming van 28 euro. Die tegemoetkoming wordt beperkt tot 21 euro wanneer de patiënt geen aanspraak kan maken op de verhoogde tegemoetkoming en wanneer hij zijn bril aankoopt bij een niet-geconventioneerde opticien; die forfaitaire tegemoetkoming kan maximaal tweemaal worden uitbetaald².

De aanvullende verzekeringen van de ziekenfondsen voorzien tevens in een bijkomende tegemoetkoming in de kosten voor de aankoop van een bril of lenzen; de

² http://www.riziv.fgov.be/SiteCollectionDocuments/nomenclatuurart30_20121201_01.pdf.

l'assurance maladie invalidité limitée, sous certaines conditions prévues à l'article 30 de la nomenclature des prestations de santé, qui varient selon l'âge de la personne concernée.

Cet article 30 de la nomenclature prévoit actuellement ceci:

— Les verres de lunettes

- Pour les enfants de moins de 18 ans: intervention pour une première fourniture de verres, quelle que soit la dioptrie.

- Pour les personnes âgées de 18 ans et plus: première fourniture de verres remboursée si la dioptrie est supérieure à –8,25 ou +8,25.

- Pour les personnes âgées de 65 ans et plus: déjà un remboursement lorsque la dioptrie des verres bifocaux ou multifocaux s'élève au moins à –4,25 ou +4,25.

— Le renouvellement des verres

- Si l'enfant a moins de 18 ans: remboursement accordé si la variation de la dioptrie diffère d'au moins 0,5 par rapport à la fourniture précédente.

- Si l'enfant a moins de 18 ans et est aphaque ou pseudo-aphaque: remboursement accordé tous les 2 ans pour des verres bi- ou multifocaux si la dioptrie n'a pas changé (remboursement accordé sans délai s'il y a un changement d'au moins 0,5 de dioptrie).

- Si la personne est âgée de 18 ans et plus: remboursement accordé tous les 5 ans si la dioptrie n'a pas changé (remboursement accordé sans délai s'il y a un changement d'au moins 0,5 de dioptrie). Bien entendu, la dioptrie doit toujours être supérieure à –8,25 ou +8,25.

— Les montures

- Pour les enfants de moins de 18 ans: intervention forfaitaire de 28 euros. Cette intervention sera limitée à 21 euros si le patient ne bénéficie pas de l'intervention majorée et qu'il se rend chez un opticien non conventionné. Cette intervention forfaitaire peut être renouvelée une seule fois².

Les assurances complémentaires des mutuelles offrent également une intervention complémentaire dans les frais liés à l'achat de lunettes ou de lentilles,

² http://www.inami.fgov.be/SiteCollectionDocuments/nomenclatureart30_20121201_01.pdf.

voorwaarden voor die tegemoetkoming variëren van het ene ziekenfonds tot het andere, en soms zelfs van streek tot streek.

Een bril of lenzen zijn een dure zaak voor de patiënt, zeker wanneer in een gezin meerdere personen lenzen of een bril moeten dragen.

Het onderzoek van het KCE uit 2013 bevat nog meer interessante informatie: “Terwijl de uitgaven voor het montuur een kwestie van persoonlijke voorkeur zijn, hangen de kosten voor de brillenglazen af van de ernst en het type refractiefout (bijv. mono- versus multifocaal) en van de kenmerken van de glazen (bijv. dikte). Een vierde van de steekproef verklaarde meer dan 500 euro te besteden aan een bril met inbegrip van montuur, een vijfde besteedde tussen 300 euro en 500 euro. Vooral oudere respondenten zijn geneigd meer te besteden. 44 % in de leeftijdscategorie 65+ besteedde meer dan 500 euro. Meer dan de helft van de respondenten (54,6 %) gaf te kennen dat ze een nieuwe bril kochten omdat hun gezichtsscherpte gewijzigd was en 28,4 % omdat de glazen beschadigd waren. Slechts een minderheid (16,3 %) vermeldde mode als een reden voor de verandering. (...) De jaarlijkse kostprijs van lenzen hangt grotendeels af van het type lenzen. Daglenzen zijn de duurste: de jaarlijkse kostprijs die werd geraamd op basis van de enquête (tot 950 euro) is veel hoger dan de raming van de vereniging van opticiens (440 euro).”

Kortom, verminderde gezichtsscherpte is niet noodzakelijk een ernstige ‘ziekte’, maar treft wel veel mensen en is een bron van ongemak en veroorzaakt hoge uitgaven³.

België behoort in Europa tot de duurste landen wat de kostprijs van brillen en lenzen betreft, zo blijkt uit de vergelijking van de gemiddelde jaarbudgetten per persoon. Een studie uit 2013 van de Franse consumentenvereniging *UFC-Que choisir* toont aan dat de gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon voor brillen of lenzen in Frankrijk 75 euro bedragen, in Duitsland 62 euro, in het Verenigd Koninkrijk 56 euro, in Nederland 46 euro, in Italië 34 euro, in Spanje 28 euro en in de Europese Unie als geheel 51 euro. 70 % van de Belgen draagt een bril van meer dan 300 euro. Als we ervan uitgaan dat iemand om de drie of vier jaar van bril verandert, bedraagt de gemiddelde kostprijs per jaar in België 75 à 100 euro.

Het btw-percentage dat wordt toegepast, verklaart ten dele die grote kostenverschillen. De Europese btw-percentages lopen onderling immers sterk uiteen: in

³ https://kce.fgov.be/sites/default/files/page_documents/KCE_202As_refractieve_oogchirurgie.pdf.

dans des conditions qui varient d’une mutuelle à l’autre, et même parfois d’une région à l’autre.

Les coûts supportés par les patients sont considérables, et encore davantage lorsque plusieurs membres d’une même famille y sont confrontés.

L’enquête menée par le KCE en 2013 permet également de se rendre compte que “si l’investissement dans une monture est une question de choix personnel, le budget à consacrer aux verres correcteurs dépendra du type et de la gravité du trouble oculaire (ex. verres monofocaux ou bifocaux), ainsi que des caractéristiques des verres (ex. amincis ou non). Un quart des personnes déclare avoir dépensé plus de 500 euros pour des lunettes (monture comprise), tandis que 20 % affirment avoir dépensé entre 300 euros et 500 euros. Le coût augmente avec l’âge puisque 44 % des 65+ affirment dépenser plus de 500 euros. Plus de la moitié des répondants (54,6 %) déclare avoir acheté de nouveaux verres en raison d’une diminution de leur acuité visuelle et 28,4 % car leurs lunettes étaient endommagées. Seule une minorité (16,3 %) motive le changement par des raisons de look. Pour les lentilles, le coût annuel atteint 950 euros, mais varie en fonction du type de lentilles (les jetables journalières étant les plus chères).”

En résumé: même si les troubles de la vision ne sont pas nécessairement une ‘maladie’ grave, ils touchent cependant un grand nombre de personnes et sont une source d’inconfort et de dépenses considérables³.

Le coût que représentent les lunettes et les lentilles pour les citoyens est en Belgique parmi les plus élevés d’Europe, comme en témoigne la comparaison des budgets annuels moyens par personne. Ainsi, une étude de l’association française de consommateurs UFC-Que choisir a montré en 2013 que le prix annuel moyen par personne est de 75 euros en France, 62 euros en Allemagne, 56 euros au Royaume-Uni, 46 euros aux Pays-Bas, 34 euros en Italie, 28 euros en Espagne et 51 euros pour la moyenne de l’Union européenne. Avec 70 % des Belges dont la paire de lunettes coûte plus de 300 euros, et si on prend l’hypothèse d’un changement de lunettes tous les trois ou quatre ans, le budget annuel moyen en Belgique est donc de l’ordre de 75 à 100 euros.

Le taux de TVA appliqué explique en partie ces différences importantes de coût. En effet, les taux de TVA sont très différents au niveau européen puisque si

³ https://kce.fgov.be/sites/default/files/page_documents/KCE_202Bs_refraction_oculaire.pdf.

België geldt – net als in Nederland – 21 %, in Frankrijk 20 %, in Duitsland 19 %, in Spanje slechts 10 % en in Italië amper 4 %.

Er zijn twee soorten correctieve heelkunde (ook wel refractieve heelkunde genoemd): de laserbehandeling en heelkundige implantatie van een intraoculaire lens vóór de kristallens (of ter vervanging ervan). De studie van het KCE toont voorts aan dat amper 2,6 % van de Belgen aangeeft van dit soort heelkunde gebruik te hebben gemaakt. De kostprijs schommelt tussen 2 000 en 3 000 euro voor de beide ogen (met een maximum van 6 000 euro). Die heelkundige ingreep wordt niet terugbetaald door de verplichte ziekteverzekering, hoewel sommige aanvullende verzekeringen een forfait betalen van 150 à 400 euro (voor de twee ogen).

De indienster van dit voorstel van resolutie meent derhalve dat moet worden nagedacht hoe de hulpmiddelen voor gezichtscorrectie betaalbaarder kunnen worden.

Verschillende maatregelen kunnen ertoe bijdragen de kosten voor gezichtscorrectie te doen dalen.

1. Toepassing van een verminderd btw-tarief van 6 %, tegenover 21 % nu. Dit zou de kostprijs van brillen en lenzen met 15 % doen dalen. De “Lijst van de goederenleveringen en de diensten waarop de in artikel 98 bedoelde verlaagde tarieven mogen worden toegepast”, dus de verlaagde btw-tarieven – opgenomen in bijlage III van de Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde –, omvat “medische uitrusting, hieronder begrepen in huur, hulpmiddelen en andere apparaten die gewoonlijk bestemd zijn voor verlichting of behandeling van handicaps, voor uitsluitend persoonlijk gebruik door gehandicapten, met inbegrip van de herstelling daarvan”. In België bepaalt het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven dat een btw-percentages van 6 % geldt voor “de hulpmiddelen speciaal ontworpen voor slechtzienden en blinden, met uitzondering van monturen, brilglazen en contactlenzen”. Die maatregel lijkt de indienster niet in overeenstemming met de bedoeling van de stellers van de Richtlijn, aangezien het begrip “handicap” niet uitdrukkelijk bepaald is in de context van de btw. Het is bijgevolg nuttig aansluiting te zoeken bij “de definitie in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap, waarbij de Europese Unie partij is. Volgens deze definitie zijn “Personen met een handicap [...] personen met langdurige fysieke,

la Belgique applique un taux de TVA de 21 %, comme les Pays-Bas, ce taux est de 20 % en France, 19 % en Allemagne alors qu’il n’est que de 10 % en Espagne et de 4 % en Italie.

Pour ce qui concerne la chirurgie correctrice (dite chirurgie réfractive), elle est de deux types: soit la chirurgie laser, soit l’insertion chirurgicale d’une lentille intraoculaire devant le cristallin ou en remplacement du cristallin. Toujours selon l’étude du KCE, à peine 2,6 % des Belges déclarent avoir bénéficié de ce type de chirurgie. Le coût est compris entre 2 000 et 3 000 euros pour les deux yeux (avec un maximum de 6 000 euros). Cette chirurgie n’est pas remboursée par l’assurance maladie obligatoire, mais certaines assurances complémentaires prévoient un montant forfaitaire entre 150 et 400 euros pour les deux yeux.

L’auteur de la présente proposition de résolution considère dès lors qu’une réflexion doit être menée pour améliorer l’accessibilité financière des dispositifs correcteurs de la vue.

Plusieurs mesures peuvent contribuer à l’amélioration de l’accessibilité des frais optiques.

1. Application d’un taux réduit de TVA à 6 %, contre 21 % aujourd’hui. Ceci permettrait une réduction de 15 % des coûts liés aux lunettes et lentilles. La “liste des livraisons de biens et des prestations de services pouvant faire l’objet des taux réduits visés à l’article 98” c’est-à-dire les taux réduits de TVA – reprise à l’annexe III de la Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée –, fait référence aux “équipements médicaux, le matériel auxiliaire et les autres appareils normalement destinés à soulager ou traiter des handicaps, à l’usage personnel et exclusif des handicapés, y compris la réparation de ces biens”. En Belgique, c’est l’arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon les taux qui prévoit un taux de TVA de 6 % pour “les moyens d’assistance spécialement conçus pour les malvoyants et les aveugles à l’exception des montures et verres de lunettes et des lentilles de contact”. Cette mesure ne nous paraît pas conforme à l’intention des auteurs de la directive, dans la mesure où la notion de “handicap” n’est pas expressément définie dans le contexte de la TVA. Il s’avère dès lors utile de “se référer à la définition donnée par la Convention des Nations Unies relative aux droits des personnes handicapées, à laquelle l’Union européenne est partie, à savoir les “personnes qui présentent des incapacités physiques, mentales, intellectuelles ou sensorielles durable dont l’interaction avec diverses barrières peut faire obstacle

mentale, intellectuele of zintuiglijke beperkingen die hen in wisselwerking met diverse drempels kunnen beletten volledig, effectief en op voet van gelijkheid met anderen te participeren in de samenleving”⁴. Het is dus zeker relevant koninklijk besluit nr. 20 te wijzigen, teneinde de uitzondering in verband met de monturen, de brillenglazen en de contactlenzen ongedaan te maken. Verminderde gezichtsscherpte kan immers als een handicap worden beschouwd, aangezien slechter zien ingrijpende gevolgen kan hebben op het leven van de betrokkene en een grote rem kan zijn op diens zelfontplooiing en deelname aan de maatschappij. Andere Europese landen zijn ons land al voorgegaan; de maatregel is wel degelijk in overeenstemming met de Europese richtlijn.

Uiteraard is het niet de bedoeling dat dit verlaagde btw-tarief ertoe zou leiden dat de opticiens een grotere marge opstrijken. Er zal dus een akkoord moeten worden gesloten om ervoor te zorgen dat de vermindering van de kostprijs van brillen en lenzen daadwerkelijk ten goede komt aan wie die nodig heeft.

2. Verbetering en uitbreiding van de dekking door de ziekte- en invaliditeitsverzekering. Een eerste maatregel bestaat erin te voorzien in een hogere vaste tegemoetkoming voor monturen voor kinderen tot 18 jaar, waarop men meer dan tweemaal recht zou hebben. Momenteel bedraagt de vaste tegemoetkoming slechts 28 euro, waarop bovendien slechts maximaal twee keer aanspraak kan worden gemaakt. Niet alleen ligt de gemiddelde kostprijs van een bril veel hoger, het gelaat van een kind verandert voortdurend tot de leeftijd van 18 jaar. Derhalve lijkt het ons wenselijker te voorzien in een hogere vaste tegemoetkoming, waarop men om de drie jaar recht zou hebben.

Een andere maatregel bestaat in de geleidelijke verlaging van de vereiste dioptriegrens om voor een tegemoetkoming in aanmerking te komen (momenteel -8,25 of +8,25 voor volwassenen tussen 18 en 65 jaar), zodat meer rechthebbenden in aanmerking komen voor een tegemoetkoming door de gezondheidszorgverzekering.

Ten slotte moet voor lenzen dezelfde tegemoetkomingsregeling gelden als voor brillen.

à leur pleine et effective participation à la société sur la base de l'égalité avec les autres”.⁴ Il est donc pertinent de modifier l'arrêté royal n° 20 afin de supprimer l'exception relative aux montures, verres de lunettes et lentilles de contact, car une diminution de la vision peut être considérée comme un handicap dans la mesure où elle peut avoir des conséquences très lourdes sur la vie de la personne qui en souffre et constituer un frein important à son épanouissement et à sa participation dans la société. D'autres pays européens l'ont fait, ce qui rend donc la mesure bien conforme à la directive européenne.

Il ne s'agit évidemment pas que ce taux réduit de TVA mène à ce que le différentiel augmente la marge des opticiens. Un accord devra donc intervenir pour garantir la réduction effective pour les patients du coût des lunettes et lentilles.

2. Amélioration et extension de la couverture par l'assurance maladie-invalidité. Ainsi, une première mesure consiste à prévoir une intervention forfaitaire pour les montures des lunettes pour les enfants de moins de 18 ans qui serait plus élevée et possible à plus de deux reprises, alors que, actuellement, une intervention forfaitaire de seulement 28 euros est prévue et ne peut être renouvelée qu'une seule fois. Or, ce montant est loin du coût moyen d'une monture et, en outre, le visage de l'enfant évolue énormément jusqu'à 18 ans. Il nous paraît dès lors plus opportun de prévoir une intervention forfaitaire plus élevée et tous les trois ans.

Une autre mesure consiste à réduire progressivement le seuil de dioptrie exigé pour pouvoir bénéficier d'un remboursement – qui est fixé actuellement à -8,25 ou +8,25 pour les adultes entre 18 et 65 ans – et d'augmenter ainsi le nombre des bénéficiaires de l'intervention de l'assurance soins de santé dans ce secteur.

Enfin, les lentilles doivent pouvoir bénéficier du même type d'intervention que les lunettes.

Catherine FONCK (cdH)

⁴ Conclusie van advocaat-generaal Jääskinen van 25 oktober 2012 in het kader van de zaak C-360/11 *Europese Commissie tegen Koninkrijk Spanje*.

⁴ Conclusions de l'avocat général Jääskinen, présentées le 25 octobre 2012 dans le cadre de l'affaire C-360/11 *Commission européenne c. Royaume d'Espagne*.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS,

A. merkt op dat mensen met verminderde gezichtscherpte echt hinder ondervinden in het dagelijks leven;

B. acht het noodzakelijk dat eenieder kan beschikken over een bril of lenzen, aangepast om de eigen verminderde gezichtsscherpte te verhelpen;

C. vestigt er de aandacht op dat burgers die te maken hebben met verminderde gezichtsscherpte en nood hebben aan gezichtscorrigerende hulpmiddelen, daar zelf veel voor moeten betalen;

D. wijst erop dat de kosten voor een bril en lenzen in België tot de hoogste in Europa behoren;

VERZOEKT DE FEDERALE REGERING:

1. het btw-tarief voor brillen en lenzen te verlagen van 21 % naar 6 %, en daartoe te voorzien in een wijziging van koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven, dat momenteel voorziet in een btw-tarief van 6 % voor de "Hulpmiddelen speciaal ontworpen voor slechtzienden en blinden, met uitzondering van monturen, brilglazen en contactlenzen", teneinde de uitzondering voor monturen, brillenglazen en contactlenzen ongedaan te maken;

2. de tegemoetkoming door de ziekte- en invaliditeitsverzekering voor gezichtsstoornissen geleidelijk te verhogen, en alvast:

a) voor jongeren tot 18 jaar, het bedrag van de tegemoetkoming alsook het aantal vaste tegemoetkomingen voor brillenglazen te verhogen, via een vaste tegemoetkoming om de drie jaar;

b) voor volwassenen van 18 tot 65 jaar, de vereiste dioptriegrens om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming, te verlagen;

c) de tegemoetkoming door de ziekte- en invaliditeitsverzekering uit te breiden tot de lenzen.

9 september 2016

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS,

A. considérant que les problèmes de vue constituent un vrai handicap pour la vie de tous les jours;

B. considérant la nécessité pour toute personne de pouvoir bénéficier de lunettes ou lentilles adaptées à sa vue;

C. considérant les coûts considérables qui sont à charge des citoyens souffrant de problèmes de vue et devant avoir recours à des dispositifs correcteurs de la vue;

D. considérant que les coûts en question sont parmi les plus élevés d'Europe;

DEMANDE AU GOUVERNEMENT FÉDÉRAL:

1. de baisser le taux de TVA sur les lunettes et lentilles de 21 % à 6 % et de modifier, à cette fin, l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon les taux, lequel prévoit actuellement un taux de TVA de 6 % pour "les moyens d'assistance spécialement conçus pour les malvoyants et les aveugles à l'exception des montures et verres de lunettes et des lentilles de contact", afin de supprimer l'exception relative aux montures, verres de lunettes et lentilles de contact;

2. d'améliorer progressivement l'intervention de l'assurance obligatoire pour les troubles optiques, en commençant par:

a) l'augmentation du montant d'intervention et du nombre d'interventions forfaitaires pour les montures de lunettes pour les enfants de moins de 18 ans, en prévoyant une intervention forfaitaire tous les trois ans;

b) la diminution du seuil de dioptrie exigé pour bénéficier d'un remboursement, pour les adultes de 18 à 65 ans;

c) l'extension de l'intervention de l'assurance maladie obligatoire aux lentilles.

9 septembre 2016

Catherine FONCK (cdH)